

IZVJEŠTAJ

O KRŠENJU LJUDSKIH PRAVA I POLICIJSKOJ REPRESIJI NA PODRUČJU OPŠTINE SJENICA U PERIODU OD 1992. DO 2002. GODINE

Uz kombinovanu primjenu raznih metoda zastrašivanja, pritisaka i ucjene, iznuđivanjem iskaza i izmišljanjem "dokaza", veliki broj građana opštine Sjenica, u periodu od 1992. godine naovamo, podvrgavan je psihofizičkoj torturi od strane pripadnika Ministarstva unutrašnjih poslova u Sjenici i Novom Pazaru. Metode koje su tom prilikom korišćene (batinjanje, koje je uvijek bilo praćeno tjelesnim povredama sa posljedicom narušenja zdravlja, potresa mozga, ožiljaka i rana po glavi i ostalim dijelovima tijela, zbog kojih je bio neophodan medicinski tretman; zlostavljanje, uvrede i svako drugo neljudsko ponašanja kojim se vrijeđa ljudsko dostojanstvo građana) bile su najdirektija manifestacija prijetnji koje su za cilj imale izazivanje straha, uznemirenosti, uzbuđenosti, nesigurnosti i ugroženosti života, zdravlja, dostojanstva i slobode širokog kruga lica, pretežno bošnjačke nacionalnosti.

I

Ovim kratkim pregledom biće obuhvaćen samo dio onih koji su prošli specijalni policijski tretman u policijskim stanicama u Sjenici i Novom Pazaru.

SABIT BIBIĆ, rođen 29. 01. 1936. godine u selu Ugao, Sjenica. Maltretiran i tučen od strane pripadnika MUP-a Sjenica šamarima i pendrecima. Tražili mu sina Reufa i pištolj koji on navodno ima. Tučen sve do momenta kada je počeo gubiti svijest. Batinjanje se odvijalo u prostorijama mesne kancelarije Karajukiće Bunari od strane dvojice milicionara Stanice milicije Sjenica nepoznatih imena i komandira ispostave. Ima ljekarsko uvjerenje i svjedoka Bibić Šefka.

ABIT KUČ, rođen 28. 02. 1959. godine u selu Ugao, Sjenica. Tučen 02. 12. 1993. godine u autu na putu prema selu Boroštica od strane Mila Nedića, pripadnika MUP-a Sjenica, a potom i u kancelariji mesne zajednice Karajukića Bunari od strane sedmorice milicionara koje ne poznaje, sve po golim tabanima a potom, kada je pao od bola, i po cijelom tijelu do besvijesti. Tražen mu pištolj i automat koje nije imao. Nije bio kod ljekara jer nije imao osiguranje ni pare da plati pregled, već se liječio ovčijom kožom. Postoji fotografija vidljivih povreda.

HAFIZ BUROVIĆ, rođen 01. 05. 1958. godine u selu Čitluk, Sjenica. Tučen od strane Mila Nedića 28. 12. 1993. godine u prostorijama Stanice milicije Sjenica u trajanju od četrdesetak minuta. Zajedno sa njim tučen mu i brat **ALIJA**, radi iznuđenja iskaza o posjedovanju oružja. Posjeduju fotografije sa vidljivim tragovima uboja po leđima i ljekarsko uvjerenje.

ISO CUCAK, rođen 03. 02. 1940. godine u selu Raždaginja. Privođen i u nekoliko navrata tučen od strane Mila Nedića i još jednog nepoznatog milicionera.

Nakon ponovnog poziva za javljanje u SUP obratio se načelniku Nikoli Lukoviću, koji ga je ponovo proslijedio Nediću, govoreći mu za povrede koje mu je ovaj pokazivao da one "mogu svakom da se dese". Ima ljekarsko uvjerenje. Događaji su se odigrali u nekoliko navrata za Bajram 1994. godine.

ELMAZ BAŽDAREVIĆ (73 godine), iz sela Raždaginja, opština Sjenica. Pretučen marta mjeseca 1994. godine (imao 66 godina) u zloglasnoj sobi br. 4 SUP-a Novi Pazar od strane inspektora Karličića a po preporuci Mila Nedića. Tučen po svim dijelovima tijela, od glave do tabana, a najviše po grudima bodimice cijevima puške. Od posljedica sprovedene torture podlegao i sahranjen sa još vidljivim ožiljcima. Izjavu o događaju dao njegov brat Alija Baždarević, a kao svjedoci mogu se pojaviti i Šefko Cucak, Avdija Tahirović, Hajro Tahirović i drugi.

REDŽO BIHORAC, rođen 05. 12. 1931. godine u selu Zaječiče, Sjenica. Privođen 31. 01. 1954. godine u OUP Sjenica i tučen od strane Mila Nedića i Ivica Babića, pripadnika MUP-a, a poslije izvjesnog vremena i u SUP-u Novi Pazar od strane inspektora Karličića. Tražili mu automatsku pušku, pištolj TT i staru srpsku pušku, iako je imao samo pištolj kojeg je predao poslije prvog saslušanja. Tražen još nekoliko puta ali se žalio nadležnim organima u Beogradu i više nije pozivan.

HARUN MEMIĆ, rođen 03. 01. 1962. godine u selu Raždaginja, Sjenica, bio predsjednik mjesnog odbora SDA za Raždaginju. Priveden aprila mjeseca 1993. godine zbog traženja navodnih 35 automatskih pušaka i 2 mitraljeza, te navodnog pripadništva nekoj neidentifikovanoj muslimanskoj paravojnoj formaciji. Tukli ga pred ukućanima i djecom i naredili da se sutradan javi u Stanicu milicije u Sjenici, predhodno mu oduzevši ličnu kartu i pasoš. Znajući šta ga čeka bez dokumenata bježi iz zemlje, a kući se vraća tek 4 godine nakon toga. Preko deset puta privođen i psihički maltretiran uz prijetnje da će biti tučen, ulazak sa oružjem u rukama u prostorije u koje je saslušan i sl. Ostao bez posla, i okarakterisan kao izdajnik, i krivac što je šesdesetak stanovnika Raždaginje privedeno i maltretirano navodno zbog njega, između ostalih i njegov otac star preko 60 godina – **SABIT MEMIĆ**.

MURIZ TANDIREVIĆ, rođen 14. 08. 1947. godine u Sjenici. Napadnut 28. 12. 1993. godine u ugostiteljskom lokalima koji je držao pod zakup, bez ikakvog razloga od strane policajaca Igora Gobeljić i još nekoliko policajaca. Nekoliko dana nakon toga priveden u Stanicu milicije Sjenica i usput na očigled prolaznika tučen ulicom. Posjeduje fotografiju sa vidljivim ožiljcima podliva po licu i ljekarsko uvjerenje frakture TX rebra.

EDIB NUHOVIĆ i **EDIN NUHOVIĆ** tučeni od strane dvadesetak policajaca 26. 04. 1993. godine zbog navodnog traženja oružja. Svjedoci brat Munib Nuhović, Izet Zimonjić, Fuad Sinanović i Šefčet Čaušević. U Stanici milicije u Sjenici nad Edibom Nuhovićem sprovedena strahovita fizička tortura a članovima porodice onemogućen kontakt sa njim. Nekoliko mjeseci nakon incidenta Edib Nuhović teško obolio i nakon nekoliko godina i umro.

IHMİJA LEKIĆ, rođen 15. 02. 1955. godine, iz sela Dolića, opština Sjenica. Maltretiran i psihički zlostavljan opkoljavanjem porodične kuće 05. 05. 1993.

godine sa 62 policijaca na čelu sa Mirkom Rakonjcem, načelnikom SUP-a Novi Pazar i Nikolom Lukovićem, načelnikom OUP-a iz Sjenice, te inspektorom Rabićem iz Novog Pazara.

ŠEFKET HUKIĆ, iz sela Uгла, opština Sjenica. Priveden 03. 12. 1993. godine u policijsku stanicu u Karajukića Bunarima od strane pripadnika MUP-a Mila Nedića, Dragana Paunovića i Bora Vranića. Isleđivan od strane inspektora Pendića i fizički zlostavljan od strane 7 milicionera. Tučen pesnicama i palicama po svim dijelovima tijela u cilju iznuđivanja iskaza o posjedovanju oružja. Prema datoj izjavi, istoga dana tučeni su i **IBRAHIM HUKIĆ, ABIT KUĆ, TAIP SEFEROVIĆ i SUAD KUĆ** (maloljetnik). Nakon sprovedene torture liječio se umotavanjem u ovčiju kožu. Ljekarskim pregledom u Novom Pazaru konstatovano napuknuće dva rebra i povreda bubrega.

ABAZ HUKIĆ, iz sela Uгла, opština Sjenica. Privođen u decembru mjesecu 1993. godine u policijsku stanicu u Karajukića Bunarima i tučen po rukama i tabanima od strane policajca Dragana Paunovića.

ELMAZ HUKIĆ (1935), iz sela Uгла, opština Sjenica. Privođen u prvoj polovini decembra mjeseca 1993. godine u policijsku stanicu u Karajukića Bunarima i tučen od strane inspektora Mila Nedića iz Sjenice.

NUSRET HUKIĆ (1972), iz sela Uгла, opština Sjenica. Priveden u policijsku stanicu u Karajukića Bunarima u novembru mjesecu 1993. godine i tučen od strane policajca Dragana Paunovića, palicom po rukama i tabanima, a potom, kad je pao, i nogama po svim dijelovima tijela.

SAFET HUKIĆ, iz sela Uгла, opština Sjenica. Tri puta privođen u tučen u Stanici milicije u Sjenici, u martu i aprilu mjesecu 1993. godine. Vezivali ga za radiator. Tučen palicama po rukama, tabanima i drugim dijelovima tijela.

SADAT KUĆ (maloljetnik - 1978), iz sela Uгла, opština Sjenica. Privođen i tučen u policijskoj stanici u Karajukića Bunarima, 03. 12. 1993. godine. Nakon gubljenja svijesti polivali ga vodom i ponovo tukli.

VEZIRA KUĆ (1958), iz sela Uгла, opština Sjenica. Dana 03. 12. 1993. godine pred kućom je zlostavljali policajci Mile Nedić, Dragan Paunović i Danko Babić. Dragan Paunović nekoliko puta kolcem nasrtao na nju. U policijskom autu na putu prema Karajukića Bunarima udarena od strane jednog policajca.

HAMID BRULIĆ (1930-1999), iz sela Raždaginja, opština Sjenica. Po nalogu pripadnika OUP-a Sjenica, u martu mjesecu 1994. godine, javio se u SUP Novi Pazar, gdje je psihofizički maltretiran i tučen od strane inspektora Rosića palicom po rukama, nogama i drugim dijelovima tijela. Tučen mu i sin **MULAZ BRULIĆ**. Nakon preživljene torture liječio se umotavanjem u svježu ovčiju kožu. Obolio i umro nekoliko godina nakon torture.

MULAZ BRULIĆ, sina Hamida Brulića, iz sela Raždaginja, opština Sjenica. Po nalogu iz Sjenice u novopazarski SUP javio se 21. 03. 1994. godine. Tučen od strane inspektora Nenada Rosića šamarima po licu i palicama po rukama. Nakon toga tučen od strane inspektora Rosića i Karličića rukama, nogama i palicama po svim dijelovima tijela (nogom u predjelu grudnog koša, vrata i leđa, pesnicama u predjelu stomaka i glave, čupan za kosu). Ljekari odbili da mu daju ljekarsko uvjerenje.

ISMET EMINOVIĆ, nastavnik iz sela Draževiče, živi u Sjenici. Tučen od strane pripadnika policije u Novom Pazaru, u aprilu mjesecu 1994. godine. Liječio se uvijanjem u svježu ovčiju kožu.

NUHO BIHORAC (1912), iz sela Zaječiče, opština Sjenica. Po nalogu Mila Nedića javio se u SUP Novi Pazar, u aprilu mjesecu 1994. godine. Isledivan od strane inspektora Nenada Rosića i Milića Karličića i tučen od strane Karličića. Žalio se tadašnjem predsjedniku Opštinskog vijeća, kao i načelniku sjeničkog OUP-a Nikoli Lukoviću.

HILMO GLOGIĆ (1954), iz Medara, Sjenica. Po nalogu Mila Nedića iz Sjenice od 22. 02. 1994. godine u SUP Novi Pazar. Tučen od strane inspektora Rosića i Karličića. Moralno nipodaštavan i vrijeđan. U sjenički OUP javljao se nekoliko puta inspektor Mulu Nediću. Istoga dana u novopazarskom SUP-u tučen mu brat **ZEĆO GLOGIĆ** i bliski rođaci **ISMET GLOGIĆ** i **AHMET GLOGIĆ**.

ARSLAN HODŽIĆ, iz Sjenice. Pretučen, 21. 12. 1996. godine, u kafe restoranu "Duga", od strane policajaca Zorana Obradovića, Envera Selimovića i Milorada Jovanovića. Od strane policajca Jovanovića udaran nepoznatim predmetom u predjelu glave. Od strane imenovanih policajaca tučen na ulici ispred pomenutog lokala na očigled više građana. U besvesnom stanju odveden u Stanicu milicije u Sjenici u kojoj je i dalje tučen. Od posljedica batinjanja ostao bez svijesti i u tom stanju prebačen u Dom zdravlja Sjenica, gdje mu ljekari nisu mogli povratiti svijest, zbog čega je upućen u bolnicu u Prijepolju gdje su mu ljekari, kako stoji u ljekarskom uvjerenju, povratili svijest tek nakon 20 minuta. Podnijeta krivična prijava OJT Sjenica od strane SO-e Sjenica.

ZITO BIBIĆ (74 godine), iz sela Uglja, Sjenica. Dana 17. 12. 1996. godine, tučen od strane policajca Dragana Paunovića u policijskoj stanici u Karajukića Bunarima. Podnijeta krivična prijava OJT Sjenica od strane SO-e Sjenica.

Po izgovorom da ima oružje koje treba da preda policiji **RIZVAN GAŠANIN** iz Dunišića, rođen 1929. godine, u martu mjesecu 1994. godine bio je priveden od strane policije i to: Mila Nedića, Bora Vranića i Ivica Babića u SM u Sjenici. Više dana je psihofizički na svirep način maltretiran, zlostavljan i batinan uz prethodno vezivanje za radijatore, od strane Mila Nedića i Ivica Babića.

Pod izgovorom da su izvršili krađu bodljikave žice komšiji, mlađi punoletnik **MUHOVIĆ (Hanefija) MURAT** i mlađi maloletnici **KURTOVIĆ (Musa) ENES** i **ERTAN**, svi iz Sugubina, 23. 5. 2001. godine po pozivu policajca Pešić

IZVJEŠTAJ

O KRŠENJU LJUDSKIH PRAVA I POLICIJSKOJ REPRESIJI NA PODRUČJU OPŠTINE SJENICA U PERIODU OD 1992. DO 2002. GODINE

Uz kombinovanu primjenu raznih metoda zastrašivanja, pritisaka i ucjene, iznuđivanjem iskaza i izmišljanjem "dokaza", veliki broj građana opštine Sjenica, u periodu od 1992. godine naovamo, podvrgavan je psihofizičkoj torturi od strane pripadnika Ministarstva unutrašnjih poslova u Sjenici i Novom Pazaru. Metode koje su tom prilikom korišćene (batinjanje, koje je uvijek bilo praćeno tjelesnim povredama sa posljedicom narušenja zdravlja, potresa mozga, ožiljaka i rana po glavi i ostalim dijelovima tijela, zbog kojih je bio neophodan medicinski tretman; zlostavljanje, uvrede i svako drugo neljudsko ponašanja kojim se vrijeđa ljudsko dostojanstvo građana) bile su najdirektija manifestacija prijetnji koje su za cilj imale izazivanje straha, uznemirenosti, uzbuđenosti, nesigurnosti i ugroženosti života, zdravlja, dostojanstva i slobode širokog kruga lica, pretežno bošnjačke nacionalnosti.

I

Ovim kratkim pregledom biće obuhvaćen samo dio onih koji su prošli specijalni policijski tretman u policijskim stanicama u Sjenici i Novom Pazaru.

SABIT BIBIĆ, rođen 29. 01. 1936. godine u selu Ugao, Sjenica. Maltretiran i tučen od strane pripadnika MUP-a Sjenica šamarima i pendrecima. Tražili mu sina Reufa i pištolj koji on navodno ima. Tučen sve do momenta kada je počeo gubiti svijest. Batinjanje se odvijalo u prostorijama mesne kancelarije Karajukiće Bunari od strane dvojice milicionara Stanice milicije Sjenica nepoznatih imena i komandira ispostave. Ima ljekarsko uvjerenje i svjedoka Bibić Šefka.

ABIT KUČ, rođen 28. 02. 1959. godine u selu Ugao, Sjenica. Tučen 02. 12. 1993. godine u autu na putu prema selu Boroštica od strane Mila Nedića, pripadnika MUP-a Sjenica, a potom i u kancelariji mesne zajednice Karajukića Bunari od strane sedmorice milicionara koje ne poznaje, sve po golim tabanima a potom, kada je pao od bola, i po cijelom tijelu do besvijesti. Tražen mu pištolj i automat koje nije imao. Nije bio kod ljekara jer nije imao osiguranje ni pare da plati pregled, već se liječio ovčijom kožom. Postoji fotografija vidljivih povreda.

HAFIZ BUROVIĆ, rođen 01. 05. 1958. godine u selu Čitluk, Sjenica. Tučen od strane Mila Nedića 28. 12. 1993. godine u prostorijama Stanice milicije Sjenica u trajanju od četrdesetak minuta. Zajedno sa njim tučen mu i brat **ALIJA**, radi iznuđenja iskaza o posjedovanju oružja. Posjeduju fotografije sa vidljivim tragovima uboja po leđima i ljekarsko uvjerenje.

ISO CUCAK, rođen 03. 02. 1940. godine u selu Raždaginja. Privođen i u nekoliko navrata tučen od strane Mila Nedića i još jednog nepoznatog milicionera.

Nakon ponovnog poziva za javljanje u SUP obratio se načelniku Nikoli Lukoviću, koji ga je ponovo prosljedio Nediću, govoreći mu za povrede koje mu je ovaj pokazivao da one "mogu svakom da se dese". Ima ljekarsko uvjerenje. Događaji su se odigrali u nekoliko navrata za Bajram 1994. godine.

ELMAZ BAŽDAREVIĆ (73 godine), iz sela Raždaginja, opština Sjenica. Pretučen marta mjeseca 1994. godine (imao 66 godina) u zloglasnoj sobi br. 4 SUP-a Novi Pazar od strane inspektora Karličića a po preporuci Mila Nedića. Tučen po svim dijelovima tijela, od glave do tabana, a najviše po grudima bodimice cijevima puške. Od posljedica sprovedene torture podlegao i sahranjen sa još vidljivim ožiljcima. Izjavu o događaju dao njegov brat Alija Baždarević, a kao svjedoci mogu se pojaviti i Šefko Cucak, Avdija Tahirović, Hajro Tahirović i drugi.

REDŽO BIHORAC, rođen 05. 12. 1931. godine u selu Zaječiče, Sjenica. Privođen 31. 01. 1954. godine u OUP Sjenica i tučen od strane Mila Nedića i Ivica Babića, pripadnika MUP-a, a poslije izvjesnog vremena i u SUP-u Novi Pazar od strane inspektora Karličića. Tražili mu automatsku pušku, pištolj TT i staru srpsku pušku, iako je imao samo pištolj kojeg je predao poslije prvog saslušanja. Tražen još nekoliko puta ali se žalio nadležnim organima u Beogradu i više nije pozivan.

HARUN MEMIĆ, rođen 03. 01. 1962. godine u selu Raždaginja, Sjenica, bio predsjednik mjesnog odbora SDA za Raždaginju. Priveden aprila mjeseca 1993. godine zbog traženja navodnih 35 automatskih pušaka i 2 mitraljeza, te navodnog pripadništva nekoj neidentifikovanoj muslimanskoj paravojnoj formaciji. Tukli ga pred ukućanima i djecom i naredili da se sutradan javi u Stanicu milicije u Sjenici, predhodno mu oduzevši ličnu kartu i pasoš. Znajući šta ga čeka bez dokumenata bježi iz zemlje, a kući se vraća tek 4 godine nakon toga. Preko deset puta privođen i psihički maltretiran uz prijetnje da će biti tučen, ulazak sa oružjem u rukama u prostorije u koje je saslušan i sl. Ostao bez posla, i okarakterisan kao izdajnik, i krivac što je šesdesetak stanovnika Raždaginje privedeno i maltretirano navodno zbog njega, između ostalih i njegov otac star preko 60 godina – **SABIT MEMIĆ**.

MURIZ TANDIREVIĆ, rođen 14. 08. 1947. godine u Sjenici. Napadnut 28. 12. 1993. godine u ugostiteljskom lokalima koji je držao pod zakup, bez ikakvog razloga od strane policajaca Igora Gobeljić i još nekoliko policajaca. Nekoliko dana nakon toga priveden u Stanicu milicije Sjenica i usput na očigled prolaznika tučen ulicom. Posjeduje fotografiju sa vidljivim ožiljcima podliva po licu i ljekarsko uvjerenje frakture TX rebra.

EDIB NUHOVIĆ i **EDIN NUHOVIĆ** tučeni od strane dvadesetak policajaca 26. 04. 1993. godine zbog navodnog traženja oružja. Svjedoci brat Munib Nuhović, Izet Zimonjić, Fuad Sinanović i Šefčet Čaušević. U Stanici milicije u Sjenici nad Edibom Nuhovićem sprovedena strahovita fizička tortura a članovima porodice onemogućen kontakt sa njim. Nekoliko mjeseci nakon incidenta Edib Nuhović teško obolio i nakon nekoliko godina i umro.

IHMİJA LEKIĆ, rođen 15. 02. 1955. godine, iz sela Dolića, opština Sjenica. Maltretiran i psihički zlostavljan opkoljavanjem porodične kuće 05. 05. 1993.

godine sa 62 policijaca na čelu sa Mirkom Rakonjcem, načelnikom SUP-a Novi Pazar i Nikolom Lukovićem, načelnikom OUP-a iz Sjenice, te inspektorom Rabićem iz Novog Pazara.

ŠEFKET HUKIĆ, iz sela Uгла, opština Sjenica. Priveden 03. 12. 1993. godine u policijsku stanicu u Karajukića Bunarima od strane pripadnika MUP-a Mila Nedića, Dragana Paunovića i Bora Vranića. Ispitivan od strane inspektora Pendića i fizički zlostavljan od strane 7 milicionera. Tučen pesnicama i palicama po svim dijelovima tijela u cilju iznuđivanja iskaza o posjedovanju oružja. Prema datoj izjavi, istoga dana tučeni su i **IBRAHIM HUKIĆ, ABIT KUĆ, TAIP SEFEROVIĆ i SUAD KUĆ** (maloljetnik). Nakon sprovedene torture liječio se umotavanjem u ovčiju kožu. Ljekarskim pregledom u Novom Pazaru konstatovano napuknuće dva rebra i povreda bubrega.

ABAZ HUKIĆ, iz sela Uгла, opština Sjenica. Priveden u decembru mjesecu 1993. godine u policijsku stanicu u Karajukića Bunarima i tučen po rukama i tabanima od strane policajca Dragana Paunovića.

ELMAZ HUKIĆ (1935), iz sela Uгла, opština Sjenica. Priveden u prvoj polovini decembra mjeseca 1993. godine u policijsku stanicu u Karajukića Bunarima i tučen od strane inspektora Mila Nedića iz Sjenice.

NUSRET HUKIĆ (1972), iz sela Uгла, opština Sjenica. Priveden u policijsku stanicu u Karajukića Bunarima u novembru mjesecu 1993. godine i tučen od strane policajca Dragana Paunovića, palicom po rukama i tabanima, a potom, kad je pao, i nogama po svim dijelovima tijela.

SAFET HUKIĆ, iz sela Uгла, opština Sjenica. Tri puta priveden u tučen u Stanici milicije u Sjenici, u martu i aprilu mjesecu 1993. godine. Vezivali ga za radiator. Tučen palicama po rukama, tabanima i drugim dijelovima tijela.

SADAT KUĆ (maloljetnik - 1978), iz sela Uгла, opština Sjenica. Priveden i tučen u policijskoj stanici u Karajukića Bunarima, 03. 12. 1993. godine. Nakon gubljenja svijesti polivali ga vodom i ponovo tukli.

VEZIRA KUĆ (1958), iz sela Uгла, opština Sjenica. Dana 03. 12. 1993. godine pred kućom je zlostavljali policajci Mile Nedić, Dragan Paunović i Danko Babić. Dragan Paunović nekoliko puta kolcem nasrtao na nju. U policijskom autu na putu prema Karajukića Bunarima udarena od strane jednog policajca.

HAMID BRULIĆ (1930-1999), iz sela Raždaginja, opština Sjenica. Po nalogu pripadnika OUP-a Sjenica, u martu mjesecu 1994. godine, javio se u SUP Novi Pazar, gdje je psihofizički maltretiran i tučen od strane inspektora Rosića palicom po rukama, nogama i drugim dijelovima tijela. Tučen mu i sin **MULAZ BRULIĆ**. Nakon preživljene torture liječio se umotavanjem u svježu ovčiju kožu. Obolio i umro nekoliko godina nakon torture.

MULAZ BRULIĆ, sina Hamida Brulića, iz sela Raždaginja, opština Sjenica. Po nalogu iz Sjenice u novopazarski SUP javio se 21. 03. 1994. godine. Tučen od strane inspektora Nenada Rosića šamarima po licu i palicama po rukama. Nakon toga tučen od strane inspektora Rosića i Karličića rukama, nogama i palicama po svim dijelovima tijela (nogom u predjelu grudnog koša, vrata i leđa, pesnicama u predjelu stomaka i glave, čupan za kosu). Ljekari odbili da mu daju ljekarsko uvjerenje.

ISMET EMINOVIĆ, nastavnik iz sela Draževiče, živi u Sjenici. Tučen od strane pripadnika policije u Novom Pazaru, u aprilu mjesecu 1994. godine. Liječio se uvijanjem u svježu ovčiju kožu.

NUHO BIHORAC (1912), iz sela Zaječiče, opština Sjenica. Po nalogu Mila Nedića javio se u SUP Novi Pazar, u aprilu mjesecu 1994. godine. Isleđivan od strane inspektora Nenada Rosića i Milića Karličića i tučen od strane Karličića. Žalio se tadašnjem predsjedniku Opštinskog vijeća, kao i načelniku sjeničkog OUP-a Nikoli Lukoviću.

HILMO GLOGIĆ (1954), iz Medara, Sjenica. Po nalogu Mila Nedića iz Sjenice od 22. 02. 1994. godine u SUP Novi Pazar. Tučen od strane inspektora Rosića i Karličića. Moralno nipodaštavan i vrijeđan. U sjenički OUP javljao se nekoliko puta inspektorcu Mulu Nediću. Istoga dana u novopazarskom SUP-u tučen mu brat **ZEĆO GLOGIĆ** i bliski rođaci **ISMET GLOGIĆ** i **AHMET GLOGIĆ**.

ARSLAN HODŽIĆ, iz Sjenice. Pretučen, 21. 12. 1996. godine, u kafe restoranu "Duga", od strane policajaca Zorana Obradovića, Envera Selimovića i Milorada Jovanovića. Od strane policajca Jovanovića udaran nepoznatim predmetom u predjelu glave. Od strane imenovanih policajaca tučen na ulici ispred pomenutog lokala na oči gled više građana. U besvesnom stanju odveden u Stanicu milicije u Sjenici u kojoj je i dalje tučen. Od posljedica batinjanja ostao bez svijesti i u tom stanju prebačen u Dom zdravlja Sjenica, gdje mu ljekari nisu mogli povratiti svijest, zbog čega je upućen u bolnicu u Prijepolju gdje su mu ljekari, kako stoji u ljekarskom uvjerenju, povratili svijest tek nakon 20 minuta. Podnijeta krivična prijava OJT Sjenica od strane SO-e Sjenica.

ZITO BIBIĆ (74 godine), iz sela Uгла, Sjenica. Dana 17. 12. 1996. godine, tučen od strane policajca Dragana Paunovića u policijskoj stanici u Karajukića Bunarima. Podnijeta krivična prijava OJT Sjenica od strane SO-e Sjenica.

Po izgovorom da ima oružje koje treba da preda policiji **RIZVAN GAŠANIN** iz Dunišića, rođen 1929. godine, u martu mjesecu 1994. godine bio je priveden od strane policije i to: Mila Nedića, Bora Vranića i Ivica Babića u SM u Sjenici. Više dana je psihofizički na svirep način maltretiran, zlostavljan i batinan uz prethodno vezivanje za radijatore, od strane Mila Nedića i Ivica Babića.

Pod izgovorom da su izvršili krađu bodljikave žice komšiji, mlađi punoletnik **MUHOVIĆ (Hanefija) MURAT** i mlađi maloletnici **KURTOVIĆ (Musa) ENES** i **ERTAN**, svi iz Sugubina, 23. 5. 2001. godine po pozivu policajca Pešić

Zorana javili su njemu i bili su tučeni šamarima i palicom po dlanovima ruku, da bi pomenuti policajac iznudio njihovo priznanje.

MUSTAFA DŽIGAL iz Trijebina, rođen 1932. godine. 9. maja 1994. godine od strane Mila Nedića i Pendića bio je prosleđen na dalje isleđivanje inspektor Karličiću u SUP Novi Pazar. Imenovani je prethodno u Stanici milicije u Sjenici od strane ovih lica više dana isleđivan psovkaama ponižavan i vređan kako bi priznao da ima veliku količinu oružja. U Novom Pazaru Džigal je brutalno prebijen od strane inspektora Milić Karličića jer su mu nanete teške telesne povrede. Oštećeni ima lekarsko uverenje.

MIRSAD MEMIĆ iz Raždaginje. U periodu od 1. do 20. 03. 1998. godine je svakodnevno privođen u policiju i to u kancelariju Mila Nedića i najmanje od 5-8 sati dnevno tamo zadržavan uz batinjanje, maltretiranje, ponižavanje i psovanje, sve pod izgovorom da treba da preda nelegalno oružje, pušku M-48 i "šmajser". Imenovanog je, pored Nedića, tukao i policajac Igor Gobeljić.

Dana 19. maja 1995. godine **HAKIJA KURTANOVIĆ** iz sela Tuzinja je prinudio od strane policije, i to: Paunović Dragana, Marković Rodoljuba i Popadić Voja su livade gde je čuvao stoku odveden u SM Buđevo i tamo ga najpre vezali a potom ga brutalno mučili, batinali palicama, nogama i pesnicama po svim delovima tela i to od 10 časova do 20 časova naveče. Pri batinjanju i mučenju imenovanog policija je dovodila pojedine meštane iz Bzđeva koji su ga takođe tukli. Jedan od tih meštana imao je nadimak "Boda". Oštećenom su nanete telesne povrede o čemu ima lekarsko uverenje.

Dana 14. 6. 1999. godine policijska patrola sastavljena od Dragana Paunovića u dva nepoznata milicionera su na mestu "Gajevi" (između Tuzinja i Buđeva) zatekli **ALIJU KURTANOVIĆA** iz Tuzinja, rođenog 1948.godine kako čuva svoje stado ovaca, prišli mu i svezali ga šalom za kuku "Nive" i tako ga kao balvan vukli do obližnje vrtače gde su ga i batinali uz pretnju da nikom ne sme pričati i da ne sme tražiti lekarsku pomoć. Oštećeno lice poseduje lekarsko uverenje o povredama.

Dana 22. 4. 1994. godine policajac Dragan Paunović je palicom tukao **HAMDIJU KURTANOVIĆA** iz Tuzinja, rođen 1942. godine a potom mu naredio da se javi inspektorima Karličiću i Rosiću u SUP-u N. Pazar na dalje isleđivanje, sve pod izjavom da ima oružje. Rezultat policijskog tretmana je batinjanje oštećenog lica nogama, palicom i pesnicama i nanošenje mu telesnih povreda o čemu ima lekarsko uverenje.

U jesen 1999. godine policajac Dragan Paunović i još jedan nepoznati milicioner su zatekli **HENEFIJU KURTANOVIĆA** iz Tuzinja, rođen 1935. godine na mestu zv. "Ozovac" kako čuva svoje stado ovaca, prišli mu i bez ikakvog povoda ga izbatinali na očigled svedoka Zinete Kurtanović i Remzije Kurtanović i daljih čobana.

Dana 21. 6. 1994. godine **SULJO MURATOVIĆ** iz Žitnića, rodjen 1935. godine nalazio se u Novom Pazaru kad je bio pijačni dan u tom gradu. Od strane dvojice milicionara poveden je u SUP N.Pazar i predat je na isleđivanje Radoslavu

Stevanoviću. Od njega je istražitelj tražio da mu Suljo preda kamion oružja i puško-mitraljez, govoreći mu da je bolje da to prizna nego da to prizna nego da ga pošalje kod Rosića i Karličića. Oštećenog je telefonom kontaktirao Mile Nedić iz Stanice milicije Sjenica i rekao mu da je bolje da prizna da imamoruže nego da mu on dolazi iz Sjenice. Bio je vezan za radijator ceo taj dan kao i naredni dan kad mi je uveče određen pritvor do 24. 6. 1994.godine, uskraćena mu je bila hrana i piće. Dana 24. 6. 1994. godine iz zatvora prebačen je u SUP Novi Pazar, i to u kancelariju inspektora Gorana Rosića i Milić Karličića, gde je sedeo još i Mile Nedić iz Sjenice i još 10-ak nepoznatih policajaca. Toga dana oštećeni Suljo brutalno je pretučen palicama, nogama i pesnicama od svih prisutnih službenih lica. Mučen je i tako što su ga službena lica rukama stezali za testise i tom prilikom su mu jedan testis potpuno uništili. Nakon zadobijanja povreda i otpuštanja iz SUP-a Novi Pazar oštećenog su advokat Radomir Janićijević iz Novog Pazara i brat Bilal Muratović sa svojim sinom odveli kod lekara Avda Čeremića iz Novog Pazara, ali je ovaj odbio da mu pruži lekarsku pomoć kad je saznao da je pretučen u SUP_u, iako je oštećen imao 3 rebra slomljena. Za vreme trajanja brutalnog policijskog tretmana prema Sulju Muratoviću, Karličić i Rosić su batinali i **BEGANA MURATOVIĆA** iz Žitnića, kao i **AHMETA MURATOVIĆA**, sina oštećenog.

Dana 2. 2. 1994. godine **HILMO BATKIĆ** iz Rastenovića, rođen 1945. godine bio je pozvan da se javi inspektor Goranu Rosiću u SUP Novi Pazar. Istražitelj Rosić i Karličić su od njega tražili da im preda automatsku pušku ili da im navede 12 imena ljudi koji imaju oružje u njegovom mestu. Batinan je palicama, nogama i pesnicama. Obraćao se za lekarsku pomoć u Domu zdravlja Novi Pazar, ali mu ista nije pružena kad su saznali da je pretučen od strane policije.

U leto 1997. godine **TAHIR IBROVIĆ** iz Kladnice, rođen 1933. godine bio je bez poziva prinudno sa ulice priveden u Stanicu milicije u Sjenici od strane Mile Nedića. Nedić ga je tukao pesnicama i nogama u predelu glave i tela da bi iznudio priznanje od oštećenog da poseduje ručni bacač i automatsku pušku. Brutalan tretman Nedića trajao je od izutra do 17 časova popodne. Oštećeni se i danas žali na bolove u predelu kičme.

ISMET KADUŠIĆ iz Trijebina, rođen 1944. godine pozvan je u Stanicu milicije u Sjenici skoro svakodnevno, počev od 18. 4 1994.godine. Najpre ga je isleđivao Pendić Relja tražeći od njega da mu preda pištolj. Batinao ga je palicom. Potom je isleđivanje preuzeo Mile Nedić tražeći mu da preda automatsku pušku. Nedić ga je tukao pesnicama a i udario mu je glavu o zid. Vezivao ga je lisicama za radijator, uskraćujući mu hranu i piće po ceo dan. Oštećeni je tučen, mučen i maltretiran na očigled svedoka: Džigal Mustafe, Ibrović Džafera i dr.

Dana 28. 1. 1994. godine **MEHMEDA ŠABAREDŽOVIĆA** iz Dolića, rođen 1952. godine od kuće su autom odvezli do Stanice milicije u K. Bunarima službena lica OUP Sjenica: Mile Nedić i Ivica Babić. Pod izgovorom da ima oružje, ovo lice je batinano, mučeno i ponižavano raznim psovka. Nedić i Babić su mu naneli teške telesne povrede. Izbili su mu tri zuba. Pretili su mu da nesme nikom pričati gde je tučen i da ne sme tražiti lekarsku pomoć i tužiti sudu.

Dana 28. 1. 1994. godine **ŠEMSO ŠABAREDŽOVIĆ** iz Dolića 1954. godine zajedno sa njegovim bratom Mehmedom od kuće su autom odvezli do Stanice milicije u K.Bunarima Mile Nedić i Ivica Babić. Pod izgovorom da ima oružje ovo lice je batinano, mučeno i ponižavano na očigled svog brata i drugih svedoka. Telesne povrede su mu naneli Mile Nedić i Ivica Babić. Pošto mu je bilo zabranjeno da traži lekarsku pomoć, ovo lice se lečilo samo kući uvijanjem tela u sirevu ovču kožu.

Dana 28. 1. 1994. godine Mile Nedić i Ivica Babić su kod kuće **BAJRAMA ŠABAREDŽOVIĆA** iz Dolića naredili mu da ima se javi u Stanicu milicije u K.Bunare toga dana. Oni su autom prevezli njegovu braću **MEHMEDA i ŠEMSA**, a Bajram je peške otišao do SM K. Bunari. Ovo lice je bilo izloženo strašnoj fizičkoj torturi od strane Nedića i Babića, a pri tome je najviše zadobio udaraca u predelu srca. Kasnije je ovo lice umrlo jer je kako su mu lekari govorili zdravstveno bio oslabio zbog torture koju je imao od strane Nedića i Babića.

Januara 1994. godine **TAHIRA TURKOVIĆA** iz Dolića su privela dva policajca sa pijace u K.Bunare u kancelariju Mila Nedića u SM K.Bunare. Nedić je ovo lice batinao palicom po čitavom telu, psovao mu tursku majku, sve pod izgovorom da ima oružje koje treba da mu preda. Ovo lice i danas ima posledice od zadobijenih povreda, a imalo je i srčani udar sutradan nakon batinjanja i mučenja.

Januara meseca 1994. godine **FAIKU ŠABAREDŽOVIĆU** iz Dolića, rođen 1931. godine, kući je ostavio poziv Dragan Paunović sa obavezom da se javi Milu Nediću u SM K. Bunare. Pri isleđivanju Mile Nedić je ovom licu tražio da preda oružje ili će ga proslediti na isleđivanje Rosiću i Karličiću u Novom Pazaru. Zaista je bio prosleđen njima u Novom Pazaru, gde je od strane tih lica brutalno pretučen palicom po čitavom telu a najviše po tabanima nogu i dlanovima šaka. Toga dana u Novom Pazaru batinao je još ljudi iz njegovih susednih sela.

Januara meseca 1994. godine **VEJSIL ŠABAREDŽOVIĆ** iz Dolića, rođen 1939. godine, 4 dana je saslušavan kod Mila Nedića koji mu je tražio da mu preda oružje. Nedić ga je naknadno prosledio na isleđivanju Rosiću i Karličiću u Novom Pazaru. Od ovih lica doživeo je strašne fizičke i psihičke patnje, ponižavan je, maltretiran i tučen, sve pod izgovorom da im preda oružje.

Dana 21. 06. 1994. godine **BEGAN MURATOVIĆ** iz Žitnića, rođen 1940. godine bio je sa pijaca u Novom Pazaru gde je prodavao sir priveden bez ikakvog razloga od strane policije u SUP Novi Pazar i predat na isleđivanje najpre Stefanoviću, a potom Goranu Rosiću i Milić Karličiću. Pod izgovorom da ima oružje koje treba da preda ovo lice je brutalno pretučeno palicom po tabanima nogu i dlanovima ruku kao i pesnicama po čitavom telu. Toga dana bio je u SUP Novi Pazar priveden **SULJO MURATOVIĆ i MUHAREM MURATOVIĆ**, obojica iz Žitnića. Video je da su i svi mučeni. Žali se da je izgubio čast i ljudsko dostojanstvo, da je i psihički i fizički onesposobljen, da je nervozan i da mu se i sada pred očima često puta vraćaju slike njegovog mučenja, oseća sve vremenske promene. Pošto mu je bilo zabranjeno lekarsko lečenje lečio se sam uvijajući se u sirovu ovču kožu.

Aprila meseca 1994. godine po pozivu policije **HAMDO MALIĆEVIĆ** iz Šara javio se Rosiću i Karličiću u SUP Novi Pazar. Od istražitelja je prisiljavan da od 3 palice izabere jednu kojom će ga udarati, sve dok ne prizna da ima oružje. Ovo lice moralo da se u SUP javlja više dana i svaki put je bio batinan palicom po tabanima nogu i dlanovima ruku, kao i šamarima. Tukli su ga Rosić i Karličić.

Polovinom juna meseca 1994. godine **RAMIZ (Hanefije) HAMIDOVIĆ** iz Draževića, rođen 1957. godine, isleđivan je pred Milom Nedićem u SM Sjenica, pod izgovorom da ima pušku i pištolj i da treba to da preda. Nakon toga Nedić ga je prosledio na isleđivanje inspektoru Rosiću u SUP Novi Pazar. Rosić mu je na svirep način nanosio teške fizičke i duševne patnje, sve pod izgovorom da ima kriveno oružje. Dodatak mogu posvedočiti Hamidović Smajo iz Draževića i njegov otac.

MARUF CAMOVIĆ iz K. Bunara, po pozivu policajca Dragana Paunovića, 1.2. 1993.godine javio se u kancelariju SM u K.Bunarima i to Milu Nediću. Nedić je odmah od njega tražio oružje-pušku. Oštećeni nije imao nikakvo oružje, pa nije mogao ni da prizna da ga ima. Ali je tada Nedić naredio jednom policajcu da ga tuče sve dok ne iznudi od njega priznanje. Oštećeni je brutalno bio pretučen jer je Mile Nedić nagovarao policajca da ga i dalje bije sve dok ne prizna da ima oružje. O ovom događaju može posvedočiti Abaz Pljakić.

RIZVAN SULJJIĆ iz K. Bunara u toku 1993.godine imao je 2 policijska tretmana. Prvi se desio 5. 5. 1993. godine kad su u njegovom stanu ušla dva policajca sa uperenim automatima i prvo mu liscicama vezali ruke, udarili ga po nekoliko puta a potom izvršili pretres stana. Drugi put, 23. 12. 1993. godine Dragan Paunović ga je od kuće uzeo, odveo ga u SM Buđevo, a potom ga predao dvojici policajaca koji su ga povelili kod Mila Nedića sve pod optužbom da ima kriveno oružje koje treba da preda. Mile Nedić ga je prosledio na dalje isleđivanje inspektoru Rosiću u N.Pazaru. Oštećeni je tamo na svirep način doživeo psiho - fizičku torturu.

Dana 24. 6. 1994. godine **MEHMED SMAJOVIĆ** iz Draževića, rođen 1933.godine, nakon višednevnog isleđivanja od strane inspektora Karličića u Novom Pazaru, bio je na svirep način batinan i mučen da bi se od njega iznudilo priznanje da poseduje krivenu pušku koju treba predati policiji. Oštećeno lice je tražilo medicinsku pomoć kod nadležnih organa zdravstvene zaštite, ali kad im je rekao da je povrede zadobio od policije onda su oni odbili da mu pomognu i da mu izdaju lekarsko uverenje.

Jula meseca 1994. godine **ARSLAN (Selima) HAMIDOVIĆ** iz Draževića, rođen 1944-godine, zajedno sa komšijama Mujović Nezirom, Hamidović Alijom, Bejtović Hivzom i Kamberović Nurijom (žena) dobili su pozive da se jave Karličiću i Rosiću u SUP Novi Pazar. Nekoliko dana su pozivani pod izgovorom da imaju oružje i pod takvim optužbama bili su bijeni, maltretirani i zlostavljani od strane pomenutih službenih lica.

U drugoj polovini meseca juna 1994. godine **SMAJO (Dauta) HAMIDOVIĆ** iz Draževića, rođen 1957. godine službena lica Mile Nedić i Mušić Džemail su njemu i

njegovom ocu Dautu uručili poziv da se za 24. 6. 1994. godine jave u SUP Novi Pazar. Pod optužbom da imaju oružje bili su tučeni, omalovažavani i zlostavljani kako bi se od njih iznudilo priznanje. Ova lica tučena su u kancelariji Karličića, gde je bio prisutan i jedan policajac.

Dana 20. 12. 2001. godine (četvrtak), u kasnim večernjim satima, u kafani "Park", bez ikakvog razloga policajac Igor Gobeljić fizički nasrnuo i udario dvojicu građana Sjenice – **REŠADA FIJULJANINA** i **VOJA MRVIĆA** a ostale posjetioce (njih stotinjak) istjerao napolje.

II

Privođenje i batinjanje građana Sjenice vršilo se kontinuirano, iz dana u dan, i u više navrata. Tako se, na primjer, u periodu od 07. do 22. novembra 1993. godine u Stanicu milicije po pozivu javilo 18 lica bošnjačke nacionalnosti (svi psihofizički maltretirani i tučeni) sa područja mjesne zajednice Rasno (sela Rasno i Raškoviće), opština Sjenica, i to:

ŠABAN ZENOVIĆ (Rasno) – fizički zlostavljan, silom natjeran da prizna da mu je predsjednik mjesnog odbora SDA za selo Rasno dao pušku. Iako nije imao ništa od oružja, prema datoj izjavi, naknadno morao kupiti pušku i predao je policiji. Nakon predaje oružja još nekoliko puta pozivan u OUP Sjenica i tražen kući. Zbog straha od dalje psihofizičke torture napustio kuću, porodicu i posao i izbjegao u inostranstvo.

SABAHUDIN ZENOVIĆ (Rasno) – otac predsjednika mjesnog odbora SDA za Rasno. Pretučen od strane pripadnika MUP-a u Stanici milicije u Sjenici.

HASIM SULJOVIĆ (Rasno) – fizički maltretiran i zlostavljan u OUP-u Sjenica.

RUŠO RUŠOVIĆ (Rasno) – fizički maltretiran i zlostavljan radi iznuđivanja priznanja o posjedovanju oružja.

ZILKO ZENOVIĆ (Rasno) – fizički maltretiran i tučen u Stanici milicije u Sjenici radi iznuđivanja priznanja o posjedovanju oružja.

RUSTEM RUSTEMOVIĆ (Rasno) – fizički zlostavljan i pretučen u prostorijama OUP-a Sjenica. Traženo mu da prizna da mu je predsjednik mjesnog odbora SDA za Rasno dao oružje.

HASAN RUSTEMOVIĆ (Rasno) – fizički zlostavljan i tučen u OUP-u Sjenica, radi iznuđivanja priznanja o posjedovanju oružja.

JUSO ARIFOVIĆ (Rasno) – fizički zlostavljan i tučen od strane pripadnika OUP-a Sjenica radi priznanja o posjedovanju oružja.

ISLAM ADEMOVIĆ (Rasno) – fizički zlostavljan i tučen u Stanici milicije u Sjenici (čupana mu čak i kosa sa glave). Na zhatjev OUP-a predao lovačku pušku pod dozvolom.

ĆEMAL ADEMOVIĆ (Rasno) – fizički zlostavljan i tučen u Stanici milicije u Sjenici.

FAIK FEKOVIĆ (Rasno) – fizički zlostavljan i tučen.

SALKO FEKOVIĆ (Rasno) – fizički zlostavljan i tučen. Usljed sprovedene fizičke torture i iznuđivanja iskaza o posjedovanju oružja, bio prisiljen da kupi pušku i preda je policiji.

ETO ETOVIĆ (Rasno) – fizički zlostavljan i tučen. Pripadnici MUP-a tražili mu i sina Avdiju i brata Jusa koji su se u tom momentu nalazili u inostranstvu i zbog straha od fizičke torture se nisu smjeli vratiti u zemlju.

ŠEĆO ŠEĆOVIĆ (Rasno) – fizički zlostavljan i pretučen u Stanici milicije u Sjenici radi iznuđivanja iskaza o posjedovanju oružja.

MEDO HAJROVIĆ (Rasno) – fizički zlostavljan i tučen.

FAZLIJA SEJDOVIĆ (Raškoviće) – fizički zlostavljan radi iznuđivanja iskaza o posjedovanju oružja.

ŠAĆIR SEJDOVIĆ (Raškoviće) – fizički zlostavljan.

HAJRO MURATOVIĆ (Raškoviće) – pretučen do iznemoglosti od strane pripadnika OUP Sjenica, radi iznuđivanja iskaza o posjedovanju oružja.

Od strane pripadnika OUP-a Sjenica traženi su: HAMDIA RUŠOVIĆ (Rasno) – Nije se odazivao na poziv i od straha izbjegao u inostranstvo; HARUN EJUPOVIĆ (Rasno) – Nije se javljao po pozivu i zbog straha izbjegao u inostranstvo; NUSRET EJUPOVIĆ (Rasno), PAŠO ARIFOVIĆ (Rasno); MESKO ARIFOVIĆ (Rasno); RIZVAN ARIFOVIĆ; REFIK SEJFOVIĆ (Rasno); ADEM ZENOVIĆ (Rasno) – od ranije se nalazio u inostranstvu a zbog straha od torture se nije smio vratiti kući; ALIJA SMAJOVIĆ (Rasno), ZAHIR ZAHIROVIĆ (Rasno) – saslušan u OUP-u Sjenica.

Posebne mjere primjenjivane su i na području peštarskih sela, iz kojih su građani u stanice milicije u Karajukića Bunarima, Sjenici i Novom Pazaru privođeni ili pozivani i po nekoliko puta. Tako su, samo u periodu od 1. do 8. decembra 1993. godine pripadnici MUP-a priveli nekoliko lica bošnjačke nacionalnosti sa područja mjesne zajednice Karajukića Bunari. Od svih je, primjenom sile, iznuđivan iskaz o posjedovanju oružja. Sa područja sela Ugao privođeni su:

SABIT BIBIĆ – bukvalno pretučen od strane milicionera u prostorijama mjesne kancelarije u Karajukića Bunarima. Pomenut u prvom dijelu ovog materijala.

ELMAZ HUKIĆ – tučen po nogama, pomenut u prvom dijelu ovog izvještaja.

ŠEFKO BIBIĆ – fizički zlostavljan i tučen, ništa mu nije nađeno.

ABAZ HUKIĆ – pomenut u prvom dijelu izvještaja.

REDŽEP HUKIĆ – pretučen, u ljezarskom nalazu konstatovan lom dva rebra i oštećenje bubrega, nije mu nađeno ništa.

ABIT KUČ – pretučen, nekoliko dana ispljuvavao krv, ništa mu nije nađeno.

SADAT KUČ – maloljetnik, pomenut u prvom dijelu izvještaja.

MUNIR CAMOVIĆ – pretučen.

IBRAHIM HUKIĆ – prebijen, polomljena mu dva rebra. Nakon preživljene torture pobjegao od kuće i dugo se liječio u Turskoj.

TAIP SEFEROVIĆ – pretučen, bio prisiljen da kupi oružje i preda ga.

VEZIRI HUKIĆ, udovici, tražena automatska puška i sin koji se nalazio u Njemačkoj – pomenuta u prvom dijelu izvještaja. Tražen **ŠABAN HUKIĆ** iz sela Uгла.

Iz sela Doliće u istom periodu u mjesnoj kancelariji u Krajukića Bunarima privođen i tučen **HAKI TURKOVIĆ**, koji je nakon togao izvjesno vrijeme bio u bjekstvu i kasnije se predao SUP-u Novi Pazar.

III

Dana 29. 06. 1993. godine specijalne policijske snage izvršile su pretres u 7 (sedam) bošnjačkih kuća u Sjenici i okolini. U Stanicu milicije u Sjenici privedeno je ukupno deset građana. Fizički maltretirani i tučeni su **MIRSAD HODŽIĆ, JAKUB HODŽIĆ, MURAT HODŽIĆ, NASER HODŽIĆ, HAJRUDIN MAHMUTOVIĆ, MURAT RUSTEMOVIĆ, IZET RUSTEMOVIĆ i REUF KASUMOVIĆ.**

MIRSAD HODŽIĆ pretučen je u Stanici milicije u Sjenici, a kasnije i u Kraljevu i nad njim je, kako ukazuju očevici, sprovedena strahovita fizička tortura.

MIRSAD HODŽIĆ i JAKUB HODŽIĆ odvedeni su u Kraljevo a nešto kasnije protiv njih je poveden montirani politički proces koji ni do danas još nije završen. Zajedno sa ostalima iz novopazarskog političkog procesa njih dvojica bez sudske presude bili su zatočnici novopazarskog zatvora.

IV

Nabrojani slučajevi i primjeri samo su dio karakterističnih izvjava žrtava kršenja ljudskih prava iz brojnih originalnih izvjava koje su sačuvane u originalu. Brojni slučajevi pribilježeni su u mnogobrojnim napisima u sredstvima informisanja, publikacijama Sandžačkog odbora za zaštitu ljudskih prava i sloboda, izvještajima Helsinškog odbora za ljudska prava, posebnim izvještajima Fonda za humanitarno pravo i publikacijama drugih nevladinih organizacija. Prema izjavama građana i prikupljenim podacima procjenjuje se da je na području opštine specijalnom policijskom tretmanu i drastičnom kršenju osnovnih ljudskih prava i sloboda bilo podvrgnuto par hiljada građana. Opšta nesigurnost i strah imali su za posljedicu i masovno iseljavanje građana, pretežno bošnjačke nacionalnosti, sa ovih prostora, a usljed posljedica torture nekoliko građana Sjenice je umrlo a jedan se čak objesio (Ćazim Lakota).

Mnoge domaće i međunarodne organizacije i institucije koje se bave ljudskim pravima konstatovale su se na području opštine Sjenica u proteklom periodu drastično kršila ljudska i građanska prava od strane pripadnika Ministarstva unutrašnjih poslova, a o kršenju ljudskih prava na ovom području govore i mnoga međunarodna dokumenta: izvještaji specijalnog izvjestioca UN o stanju ljudskih prava na teritoriji bivše Jugoslavije (izvještaji za 1992, 1993. i 1994. godinu), izvještaji OSCE-ove stalne misije za Sandžak za 1992. i 1993. godinu, Rezolucija Generalne skupštine UN (A/48L50) od 20. decembra 1993. godine, Izvještaj Međunarodne federacije za zaštitu etničkih, vjerskih i lingvističkih manjina na Potkomisiji UN za ljudska prava od 21. februara 1994. godine...

U izvještaju Fonda za humanitarno pravo iz Beograda, u posebnoj odjeljku pod nazivom "Slučaj Pešter" obrađena su kršenja ljudskih prava građana Sjenice. U izvještaju se, između ostalog, kaže: "Na osnovu istraženih pojedinačnih slučajeva Fond za humanitarno pravo ukazuje da su lica odgovorna za primjenu zakona nakon hapšenja i pritvaranja velikog broja Muslimana u Sandžaku sistematski primjenjivali postupke kojima su ograničili i ugrozili uživanje njihovih osnovnih ljudskih prava i sloboda, garantovanih Ustavom SR Jugoslavije, Srbije i Crne Gore, Međunarodnim paktom o građanskim i političkim pravima, kao i Konvencijom protiv mučenja i drugih svirepih, nehumanih ili ponižavajućih kazni ili postupaka..."

U Sjenici,
12.02.2002.godine

KOMISIJA
Skupštine opštine Sjenica